



ERHVERVS- OG  
VÆKSTMINISTEREN

6. februar 2014

## Besvarelse af spørgsmål 22 ad L 89 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 9. januar 2014

ERHVERVS- OG  
VÆKSTMINISTERIET  
Slotsholmsgade 10-12  
1216 København K

### Spørgsmål:

Hvordan sikrer lovforslaget lige konkurrencevilkår mellem pengeinstitutter og realkreditinstitutter?

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

evm@evm.dk

www.evm.dk

### Svar:

Lovforslaget har givet anledning til debat om, hvorvidt lovforslaget skaber ulige konkurrenceforhold mellem pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Debatten om ulige konkurrenceforhold vedrører særligt spørgsmål om tvungen løbetidsforlængelse ved fejlslagen refinansiering, rentetrigger på pengeinstitutternes særligt dækkede obligationer (SDO) og afviklingsmodellen for henholdsvis penge- og realkreditinstitutter.

### **Tvungen løbetidsforlængelse ved fejlslagen refinansiering**

I lovforslaget stilles krav om, at det af de vilkår, som er knyttet til realkreditinstitutternes obligationer til finansiering af ikke-forfinansierede lån, skal fremgå, at obligationen automatisk forlænges med ét år ad gangen, hvis instituttet ikke kan afsætte tilstrækkeligt med nye obligationer til at refinansiere de bagvedliggende lån.

Der er ikke en tilsvarende bestemmelse for pengeinstitutternes udstedelse af særligt dækkede obligationer. Pengeinstitutter har – i modsætning til realkreditinstitutter – andre fundingkilder end udstedelse af obligationer, fx indlån og seniorlån. Ved udløb af særligt dækkede obligationer har et pengeinstitut således mulighed for at tilbagebetale hovedstolen på de udløbne obligationer og i stedet finansiere boliglånene med pant i fast ejendom ved brug af andre fundingkilder. På dette punkt er der således en væsentlig forskel på pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Herudover vil en sådan bestemmelse ikke være markedskonform på det europæiske marked, hvor pengeinstitutterne primært afsætter deres særligt dækkede obligationer. Stilles der krav herom, vil det sandsynligvis gøre fundingen dyrere for det udstedende pengeinstitut.

Endeligt skal det bemærkes, at et pengeinstitut, der har behov for at forlænge sin SDO-udstedelse, vil være et pengeinstitut, der i det hele taget ikke kan skaffe nødvendig funding i markedet. Et sådan pengeinstitut vil i praksis være tæt på at gå i afvikling. Det behøver ikke tilsvarende være tilfældet for et realkreditinstitut med kun én fundingkilde.

På den baggrund mener jeg ikke, at det vil være hensigtsmæssigt med en sådan bestemmelse i lovforslaget.

### **Rentetrigger på bankernes SDO'er**

Det fremsatte lovforslag indebærer, at realkreditinstitutternes obligationer til finansiering af ikke-forfinansierede lån med en løbetid på op til tre år skal have indført i vilkårene, at hvis renten i forbindelse med refinansiering bliver mere end 5 procentpoint højere end renten året før, vil obligationen blive forlænget i ét år, og rentestigningen vil blive begrænset til renten på en tilsvarende obligation udstedt et år før tillagt 5 procentpoint (rentetrigger). Ved den første refinansiering efter udløbet af de 12 måneder vil der ikke være begrænsning på renten, såfremt der kan gennemføres en refinansiering.

Lovforslaget indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse om tvungen forlængelse af pengeinstitutternes særligt dækkede obligationer på baggrund af en årlig rentestigning ved refinansiering. Til gengæld indeholder lovforslaget et forbud mod, at pengeinstitutter udsteder SDO'er med en løbetid på under 2 år.

Der er blevet fremført, at det skaber ulige konkurrencevilkår mellem penge- og realkreditinstitutter, at pengeinstitutter, der fx udsteder særligt dækkede obligationer med 2 års løbetid uden rentetrigger, får mulighed for at finansiere sig billigere end realkreditinstitutter, da investorerne i pengeinstitutternes udstedelser af særligt dækkede obligationer ikke vil skulle tage sig betalt for risikoen for, at rentetriggeren bliver udløst.

Med henblik på at fjerne denne usikkerhed justeres lovforslaget, således at rentetriggeren for realkreditinstitutternes udstedelser begrænses til obligationer med en løbetid på op til og med 24 måneder (F1 og F2-lån, 1- og 2-årige CITA-lån og lign.). Desuden præciseres, at pengeinstitutters SDO-udstedelser skal have en løbetid på over 24 måneder. Herved skabes sikkerhed for, at pengeinstitutterne ikke får en fordel ved at kunne udstede særligt dækkede obligationer uden rentetrigger for løbetider, hvor lovforslaget pålægger realkreditinstitutterne at have en rentetrigger.

### **Afvikling af penge- og realkreditinstitutter**

Lovforslaget lægger op til, at såfremt kurator i et realkreditinstitut vurderer, at han ikke vil kunne honorere sine forpligtelser over for alle de eksisterende obligationsinvestorer, såfremt der udstedes refinansieringsobligationer, eller hvis der ikke vurderes at være eller ikke er tilstrækkeligt med aftagere til obligationerne, vil de udløbne obligationer blive ændret til en længerevarende obligation med løbetid og afdrag svarende til de bagvedliggende lån. Renten fastsættes som renten på en tilsvarende obligation ét år tidligere tillagt 5 procentpoint. For pengeinstitutter vil de udløbne obligationer i henhold til lovforslaget blive forlænget med ét år af gangen, og renten fastsættes til en variabel referencerente (fx CITA) tillagt op til 5 procentpoint.

Der er blevet fremført, at pengeinstitutterne får en konkurrencefordel i

lovforslagets formulering ved, at deres udstedelser af særligt dækkede obligationer i en afviklingssituation ikke bliver ændret til en længerevarende obligation med løbetid og afdrag svarende til de bagvedliggende lån – som tilfældet er for realkreditinstitutterne – men kun forlænges ét år ad gangen.

Med henblik på at fjerne denne usikkerhed justeres lovforslaget, således at et realkreditinstituts obligationer forlænges med ét år ad gangen i tilfælde af, at kurator vurderer, at han ikke vil kunne honorere sine forpligtelser over for alle de eksisterende obligationsinvestorer, såfremt der udstedes refinansieringsobligationer, eller hvis der ikke vurderes at være eller ikke er tilstrækkeligt med aftagere til obligationerne.

Kurator fastsætter renten på en forlænget obligation som en ledende etårig referencerente (fx CITA) tillagt op til 5 procentpoint.

Kurator skal herefter hvert år vurdere, om der kan gennemføres en refinansieringsauktion. Hvis kurator vurderer, at det ikke er tilfældet, kan kurator forlænge obligationerne med yderligere ét år. Renten fastsættes i disse efterfølgende tilfælde også som en ledende etårig referencerente (fx CITA) tillagt op til 5 procentpoint.

Låntagerne vil fortsat have mulighed for at indfri deres lån til pålydende værdi i forbindelse med eventuelle yderligere forlængelser af de bagvedliggende obligationer eller refinansiering af deres lån.

Modellen vil endvidere give kurator en yderligere fleksibilitet i afviklingssituationen.

Endelig eliminerer modellen en mulig bekymring blandt investorer for, at korte realkreditobligationer vil blive konverteret til lange, såfremt realkreditinstituttet går i afvikling.

### **Arbejdsgruppen om lige konkurrencevilkår**

Der nedsættes en arbejdsgruppe om lige konkurrencevilkår mellem penge- og realkreditinstitutter, som får til opgave at følge, om lovændringen fører til ændringer i konkurrenceforholdene mellem penge- og realkreditinstitutter på markedet for boliglån mod pant i fast ejendom og – såfremt arbejdsgruppen identificerer utilsigtede ændringer – komme med forslag til at imødegå disse.

Samlet set vurderes det, at de nævnte justeringer samt den kommende arbejdsgruppe om lige konkurrencevilkår imødekommer bekymringerne om lovforslagets negative konsekvenser for konkurrenceforholdene mellem penge- og realkreditinstitutter.